

ІНІЦІАТИВА УГГ

заповідається добре

Нью-Йорк, Н.Дж. — Речник організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) повідомляє, що зустріч і прийняття для вшанування Української Гельсінкської Групи (УГГ), заповідається дуже успішно. Ця зустріч, як відомо, відбудеться у Вашингтоні в будинку Сенату ім. Дирксена, кімната ч. 562, у вівторок, 23-го вересня від години 5-ої до 7-ої вечора. Члени Конгресу ЗСА поставилися дуже прихильно до запрошення на зустріч.

Законодавці повідомили Божену Ольшанівську, діючу голову АОЛПУ, що вони і їхні асистенти прибудуть на зустріч. З сенаторів прибудуть: Алфонс Д'Амато, Карл Левін, Клейборн Пелл, Денніс ДеКонсіні, Білл Бредлі, Пол Саймон, Ден Касіді, Пол Сербейніс. Інші сенатори делегують своїх асистентів.

Конгресмени, які прийняли запрошення: Стів Барлетт, Вілліам Брумфілд, Вілліам Діксон, Роберт Дорнан, Джордж Гексас, Гері Гонзалес, Білл Грін, Ненсі Джансон, Роберт Лагорсаріно, Рей Мекірет, Рой Ровленд, Джералд Солмон, Джордж Ворлі, Гас Ятрон, Роберт Янг. Численні конгресмени згодилися присутності їхніх асистентів.

Ця зустріч має кульмінаційним пунктом в акції

рівнобіжних резолюцій обох палат Конгресу з нагоди 10-ої річниці заснування УГГ і апелю до союзу українського уряду виконати постанови Гельсінкських угод, які були підписані 35 державами. Правдоподібно того самого дня відбудеться переслухання резолюції ч. 154 в сенатській Комісії закордонних зв'язків, яка вже має 35 спонзорів. Резолюція Палати Репрезентантів наразі має 156 спонзорів.

Серед гостей, які звеличають зустріч будуть Ніна Святослава Каравайська і Надія Світлична, члени УГГ. Член-основник ген. Петро Григоренко не зможе прибути через хворобу.

Офіційним представником Українського Народного Союзу буде головний радник Євген Іванчик.

Промовцями на зустрічі будуть головні спонзори обидвох резолюцій: конгресмени Ятрон і Брумфілд і сенатори Д'Амато і ДеКонсіні. Майстром церемонії буде правний радник АОЛПУ адвокат Теодор Романков, посадики міста Берклі Гайтс, Н. Дж.

Зустріч є відкритою для всіх і всі є запрошені. За інформаціями звертаються до діючої голови АОЛПУ Б. Ольшанівської на число телефону (201) 581-5000 адени і 373-9729 вечором.

Ю. Куляс призначений членом
Американської делегації на
конференцію у Відні

Вашингтон. — Державний департамент повідомив адвоката Юліана Е. Куляса з Чикаго, що на рекомендацію з Білого Дому його призначається на громадського представника до урядової американської делегації на Конференцію Безпеки і Співробітництва в Європі, що відбуватиметься у Відні, Австрія. Конференція почнеться 4-го листопада ц.р. і в ній братимуть участь 35 держав-членів.

Американський амбасадор Воррен Зіммерман особисто подзвонив Ю. Кулясові і погратулював йому з приводу призначення до

групи, кажучи, що він дуже вдячний, що Куляс прийняв цей пост, і він, амбасадор, очікує успішної співпраці з ним: «Я знаю, що ваш вклад праці в нашу спільну справу буде значущим і корисним», — сказав амбасадор.

Адвокат Ю. Куляс, визначений американсько-української громадської діячі, є активний на форумі оборони людських прав і дуже визначився як легальний оборонець голосної в Америці справи Володимира Половчака та в справі рятунок моряка Мирослава Медведя.

Д-р В. Михайлів переобраний
головою УВФонду

Лігтон, Па. (ВП). — У суботу, 30-го вересня ц.р. тут на Оселі ім. Олега Ольжича, відбувся 10-й З'їзд Українського Визвольного Фонду за ЗСА.

З'їзд проходив у діловій і дружній атмосфері та переобрав сеньйора Українського Націоналістичного Руху д-ра Володимира Михайліва головою.

З'їздом проводила Президія в складі: Павло Дорожницький, президент, Петро Войтович, заступник президента, і мгр Іван Стебельський, секретар. У З'їзді взяли участь 30 делегатів, 18 членів Управи, Контрольної комісії і Товариського суду і 10 гостей. На з'їзд наспів привіт від голови ПУН Миколи Плавюка.

Про діяльність УВФ за останні два роки звітували: голова д-р В. Михайлів і фінансовий референт Омельян Суховерський.

Український Визвольний Фонд (One Penny Fund) є братньою організацією ОДВУ і належить до системи Ідеологічно-Споріднених Націоналістичних Організацій (ІСНО), а також до СКВУ, УАКРаді, ЗУАДК і Крайового Комітету 1000-ліття Християнства в Україні. УВФ має свої відділи і делегатури по всій країні і його членство бере активну участь в громадській і політичній праці. Однак основне його завдання — це збирання фондів на фінансування політично-визвольних акцій. Джерелом фондів є систематичні або спорадичні пожертви членів ОДВУ і братніх організацій, симпа-

тиків і українського патріотичного громадянства. Точні списки жертводавців поміщуються регулярно у «Звітному Листку-Бюлетені» УВФ і у тижневикі «Українське Слово» в Парижі. УВФ переводить також збір ки на Залізний Фонд, який є ненарушимим фондом і з якого лише відсотки признаються на політично-визвольні акції.

По короткій і діловій дискусії на пропозицію голови Контрольної комісії мгра Михайла Середовича уділено уступаючи Управі абсолютну більшість призначення і подякою.

З'їзд заслухав звіти голів з'їздових комісій. Сидір Новаківський звітував за Мандатно-верифікаційну комісію, Володимир Різник за Резолюційну, а проф. д-р Богдан Гнатюк, голова Номінаційної комісії, запропонував склад нової Управи, який був вибраний одностайно: д-р В. Михайлів, голова, Ярослав Стасик, д-р Зенон Городський, інж. Степан Білий, мгр І. Стебельський, Петро Дзюба, заступники голови, Мирослав Роговський — секретар, О. Суховерський, фінансовий референт, інж. Михайло Ніч, Іван Ярмчук, Василь Марущак, Осип Серна, Миколу Лучанюк, вілні члени; мгр М. Середович очолює Контрольну комісію, а членами є: Роман Крупка, інж. Петро Байбак, Володимир Прохир, П. Войтович.

Вітання національного гімну закінчено з'їздом.

ПРИХОДЯТЬ ТРИВОЖНІ
ЛИСТИ З КИЄВА

Нью-Йорк (ЗП УГГ). — До недавніх емігрантів з Києва прийшов лист від родини інтелігентів в столиці України. Родина складається з шістьох осіб. Вілліку мало народитися дитя, про долю якого невідомо. Внизу подано уривки з листа.

...Як ми живемо? На це питання відповісти важко, бо ми самі про себе нічого не знаємо, а саме: скільки ще лишилося нам прожити, що з нами дістануться і як далі жити. Інформації з приводу того, що трапилось, жодної. Почуваємося слабо, але ми і раніше слабували...

Основна проблема — харчування. Я не купую ніякої зелені, хоча в магазинах всього повно. Молока не п'ємо від початку травня. Зірідка купую сир. Імо вермишель, стару картоплю, яка вже кінчається. А що далі? У мене ввесь час болять ясна, тече кров з них, хитаються зуби. Молока в порошок нема, про згущене і не мріємо. Як жити — не знаю. З Києва 2-16-го червня було вивезено дітей 1-7 кл. (7-14 років) на 45 днів, тепер вони мали повертатися, але є розпорядження лишити їх там, де є тепер (в межах України) ще на 45 днів.

Найстрашніше — відсутність інформації, і взагалі на цю тему вже ніхто не

говорить. Вчора я зайшла в овочевий магазин, дивлюсь — малина та така гарна — а продавщиця знайома, — я питаю: «Звідки ягоди?» — вона мені моргає: «З Одеси», а коли люди вийшли говорити: «Не беріть ні в якому разі, бо малина з-під Києва». А люди беруть...

Село Нові Шепелічкі знаходиться в 4 км від Прип'яті. Вивезли людей 6-7-го травня, тобто через 10 днів. Це те, що я знаю напевне. З цього села людей вивезли в Бородинський район, повертали назад не будуть, село буде знищене, колишнім жителям дозволено взяти одяг і ще деякі необхідні речі, а зараз вирішується питання, — де будувати нові Н-Шепелічкі.

Всі засоби інформації закликають нас не піддаватися паніці, вести звичайний спосіб життя, навіть купувати, запалюватися і т.п. Вживати в їжу всі продукти, які є в магазинах, хоч і відомо, що вони сильно радіоактивні. А куди нам дітися? Говорять, ніби з Києва вже вийшло 150,000 чоловік. А може ви нас приймете? Про те, як хочеться побачити вас всіх, словами не скажеш, бо нема таких слів, які б передали наш сум, нашу тугу за вами, нашу пам'ять про вас і все те, що в'яже нас з вами...

Розповсюджуються чутки
про замах на М. Горбачова

Нью-Йорк. — Як повідомляла газета «Балтимор Сан», в Москві вже деякий час ходять чутки, що ініціатива на генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова був вчинений замах.

Повідомляють, що невідомий чоловік стріляв в М. Горбачова в його жінку в Пічунлі, що знаходиться на східному узбережжі Чорного моря, на території Грузії. М. Горбачов з жінкою прибув туди на відпочинок приблизно 19-го серпня. Про відхід генерального секретаря газета «Правда» повідомила 20-го серпня.

Одні твердять, що Горбачов був поранений, інші кажуть, що той, хто стріляв поранив не генерального

секретаря, а його жінку і вбив двох охоронців.

У відповідь на запит репортерів, акредитованих у Москві, представник міністерства закордонних справ СРСР заявив коротко: «Ми чуток не коментуємо».

Московський журналіст Віктор Луї, який часто служить неофіційним джерелом сенсационних новин, що пролітають зі Сходу до Сходу, сказав, що знає про ці чутки, але зневажливо зауважив, що вони ходять «на рівні двірничих». Він додав, що чутки про замах на совєтських керівників часто появляються влітку, коли ті їдуть на відпочинок, і в обивательській виникає питання, чому вони довго не появляються.

Українка добилась успіху
в контексті молоді

Філадельфія (ХЛК). — Минувшого місяця в конкурсі за звання «Miss Teen Pennsylvania» вибрано 129 учасниць Тамару Фешак з Філадельфії.

Тамара Фешак цього року закінчила з найвищим відзначенням середню престижну католицьку школу ім. Дж. В. Галагана. У школі протягом чотирьох років вона отримала 23 академічні відзначення, була активною членкою восьми студентських клубів та президентом трьох клубів — драматичного, реторичного і парамедичного — та членом редколегії шкільної книги.

Тамара — весела і мила, обов'язкова і працьовита, є членкою Пласту, відбула ряд юнацьких таборів, є членкою групи бандуристів школи св. Миколая і танцювальної групи цієї школи. Вона почала цього року університетські студії з ділянкою біології в спеціальній програмі відзнаючих студентів при Темпл університеті.

Крім звання «Miss Teen Pennsylvania», Тамара отримала друге місце в конкурсі слова, друге місце в персональній комунікації та четверте місце у формальній частині конкурсу. Тамара також одержала різного роду стипендій та ряд нагород.

Т. Фешак рівнож має успіхи в ділянці моделювання, отримавши цього року вже два відзначення.

Від 25-го до 30-го листопада ц.р. відбудеться даль-

Т. Фешак.

ший шлях конкурсу на звання «Miss Teen America», в якому Тамара Фешак візьме участь як репрезентантка Пенсильванії.

В. МОРОЗ
ДОПОВІДАЄ В
КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — Заходом місцевих 89-го Відділу Союзу Українок Америки відбудеться в суботу, 27-го вересня ц.р. в церковній залі о год. 4-й по полудні доповідь д-ра Валентина Мороза на тему: «Поезія і життя Ліни Костенко».

СОВЕТСЬКА МІСІЯ
ЗАПРОТЕСТУВАЛА ПРОТИ
РІШЕННЯ УРЯДУ ЗСА

Нью-Йорк. — Офіційні представники совєтської місії до Організації Об'єднаних Націй заявили кореспондентам, що вони обурені рішенням Адміністрації президента Роналда Регена «вивернути» із ЗСА 25 дипломатів і працівників місії, які, як відомо, повинні покинути територію З'єднаних Штатів Америки найдалі до 1-го жовтня цього року.

Речник місії Валентин Г. Карімов, головний радник, заявив в телефонічному інтерв'ю з кореспондентом щоденника «Нью Йорк Таймс», що «ми будемо протестувати, але я не знаю де і в якій формі». Очевидно, місія не може зайняти становища поки не отримає визначних інструкцій від міністра закордонних справ Едуарда Шеварднадзе, який тепер перебуває в Нью-Йорку на сесії Генеральної асамблеї ООН, але щоб якусь форму протесту скласти також сам Шеварднадзе мусять засягнути опінії в Кремлі.

Зрештою Карімов навіть признався, що рішення Уряду ЗСА «студіювати в Москві». Копію цього рішення доставив до совєтської місії амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй Вернон Волтерс особисто, який передав відбитку цього заарядження також генеральному секретареві ООН Гавіє Перезові де-Куєраю разом з поїменним списком дипломатів, які повинні вийти до

кінця цього місяця до СС-СР.

Совєтський амбасадор до ООН Александер М. Белонго, зустрівся в середу, 17-го вересня, з Г. де-Куєром і передискутував з ним вимоги Адміністрації ЗСА. На запитання кореспондентів чи він може подати до відомої списку дипломатів «вивернених» Урядом ЗСА, Белонго відповів, що вони звернулися з цією справою до американців.

Політичні спостерігачі не виключають, що ця справа буде предметом розмови між міністром закордонних справ СРСР Е. Шеварднадзем і генеральним секретарем ООН, призначеної на вівторок, 23-го вересня.

Покищо не відомо, як реагуватиме Москва на вимогу Адміністрації ЗСА. Як що кремлівські лідери підуть слідом Вашингтону і відплату викинуть певну кількість дипломатів ЗСА, то всілякі розмови Шеварднадзе з Куєром чи навіть з державним секретарем ЗСА Джорджом Шульцом нічого не допоможуть. Не можна виключати, що росіяни ставитимуть цю справу на порядок денний Генеральної асамблеї і захочуть винести засуджуючу резолюцію, але й ця форма їм не допоможе, а тільки ускладнить американсько-совєтські відносини, які в останньому часі почали були поправлятися, — кажуть дипломати в ООН.

ЗСА підтримують Філіппіни

Вашингтон. — На першій зустрічі з президентом Філіппин Коразон Акіно президент Роналд Реген запропонував давньому союзникові Америки велику економічну, політичну і військову підтримку.

Зустріч тривала 45 хвилин. Після зустрічі Р. Реген сказав репортерам: «З'єднані Штати готові допомогати президентові Акіно в її намаганні створити стабільну і безпечну державу і також в її прагненні оздоровити філіппінську економіку».

Асистенти двох президентів підписали угоду про те, що З'єднані Штати Америки нададуть Філіппінам допомогу у висоті 200 мільйонів доларів. Ця сума виділяється додатково до вже одобреної Конгресом 500-мільйонною допомогою Філіппінам.

У СВІТІ

ПРЕСОВІ АГЕНТСТВА інформують із Сеулу, Південна Корея, що тамшня поліція заарештувала трьох молодих людей, яких підозрюють в терористичній діяльності і підкладанні бомб під урядові будинки.

КИТАЙСЬКА НАРОДНА Республіка і Нікарагуа підписали договір взаємної допомоги. Пекін погодився доставити до Нікарагуа більшу кількість продуктів і деякі товари широкого потреби на суму біля 20 міль. дол. Виступивши на пресовій конференції, президент Даніель Ортега Саведра, лідер нікарагуанської хунти, не жалів слів похвали на адресу «великого китайського народу і його лідерів», але дав до розуміння, що в багатьох політичних і стратегічних справах сандіністи не конче погоджуються з китайськими лідерами. Китай, наприклад, відмовився підписати з Нікарагуа договір про взаємну військову допомогу, бо тут він міг би увійти в конфлікт зі З'єднаними Штатами Америки, які поборюють режим сандіністів і підтримують антикомуністичних повстанців «контрас».

АНГЛОМОВНА ГАЗЕТКА, яка виходить в Москві під назвою «Москва Ньюз» повідомила, що на так званий «Чорнобильський фонд» влинуло із закордону два мільйони доларів. Найбільшим жертводавцем був англійський філантроп, прізвища якого газета не називає, який пожертвував на цей фонд півмільйона доларів.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформувало, що на протязі минулих двох років вищі партійні органи наказали звільнити з праці і поставити під суд за перекрутство й інші порушення закону 35 регіональних працівників, в більшості керівників підприємств, фабрик, торговельних центрів тощо у Волгограді. Серед звільнених були люди різних професій: поліцейські, високі службовці, місцеві партійні керівники та інші. Владімір І. Калашніков, виступаючи зі статтею в журналі «Комуніст», «розправляється» з винними членами компартії, керуючись засадою: «я тебе породив, я тебе маю право вбити».

М. ГОРБАЧОВ НАЗИВАЄ
Н. ДАНИЛОВА ШПИГУНОМ

Москва. — Генеральний секретар Центрального Комітету КПСС Михайл Горбачов, повернувшись з довгих вакацій з Криму, відпочатий і загорілий, перший раз зайняв офіційне становище до справи американського журналіста, кореспондента журналу «Ю.С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт» Нікола Данилова і назвав його шпигуном на користь З'єднаних Штатів Америки, «якого переловили на гарячому». При тому він, очевидно, відкинув всякі домагання президента ЗСА Роналда Регена, який поставив справу Н. Данилова у принципів площині, вимагаючи, дипломатичним шляхом і у безпосередніх переговорах з представниками ЗСА в ЗСА, зокрема з міністром закордонних справ Совєтського Союзу Едуардом Шеварднадзем, звільнення кореспондента і дозволу для нього покинути СРСР без жадних обвинувачень. При тому Р. Реген заперечив М. Горбачова в листі, що Данилов не є співробітником СІ-Ай-Ей і ніколи не був на службі розвідних органів.

Совєтський лідер про якого ходили на Заході чутки, що він і його дружина поранені під час замаху на нього, ввесь час підкреслював, що «ворожі до СРСР круги використовують справу Н. Данилова для розпалення антисовєтської пропаганди і недопущення до поправки відносин між СРСР і ЗСА, а вороги соціалістичних країн і соціалістичного ладу взагалі збирають гарні жнива із своєї провокаційної праці».

В Риму, офіційні речники італійського уряду заявили, що М. Горбачов відложив свої пляновані відвідини до Риму мабуть через погіршення відносин Москви з Вашингтоном. Політичні спостерігачі на Заході думали, що Данилов і Шеварднадзе, від яких залежатиме чи ці дві потуги розпочнуть між собою співпрацю, чи ситуація залишиться такою, якою вона була перед приходом до влади М. Горбачова.

У світлі цих заяв і контрзаяв, політичний світ став ближче прислуховуватися до розмов у Вашингтоні між Шулцом і Шеварднадзем, від яких залежатиме чи ці дві потуги розпочнуть між собою співпрацю, чи ситуація залишиться такою, якою вона була перед приходом до влади М. Горбачова.

В Пакістані вбили
совєтського дипломата

Ісламабад, Пакістан. — Тут у вівторок, 16-го вересня, був вбитий помічник військово-морського аташе амбасаді СРСР Фіодор Горенков. Його вбив мужик, який хотів емігрувати до Совєтського Союзу і який знав Ф. Горенкова.

Вбивство сталося на одному з роздоріжж пакістанської столиці, коли авто, в якому їхав Горенков, зупинилося перед червоним світлом.

Дом. До авто підійшов мужик, обмінявся з Горенковим якимись фразами, а потім почав стріляти. Люди, які були поблизу, схопили вбивцю і передали поліції, де він назвався Зафаром.

Канцелярія президента і прем'єр-міністра Пакістану склали співчуття совєтському уряду і висловили надію, що цей інцидент не стане причиною для погіршення пакістансько-совєтських відносин.

В АМЕРИЦІ

ЛІДЕР РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ більшості в Сенаті Роберт Дол поставив свій підпис під петицією, яка закликає президента Роналда Регена одним з першочергових питань підняти справу про еміграцію жидів з Совєтського Союзу на майбутній зустріч з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим. Петицію зробила Крайова конференція на захист совєтських жидів, яка поставила собі за мету зібрати мільйон підписів.

ДЖОЗЕФ КЕННЕДІ, син покійного сенатора і секретаря Департаменту справедливості Роберта Кеннеді, добився значної перемоги у передвиборах у штеті Массачусетс. За Дж. Кеннеді проголосувало 55 відсотків виборців. Решту голосів поділили між собою ще десять претендентів на місце члена Палати Репрезентантів, які висунули свої кандидатури від Демократичної партії. Основний суперник Кеннеді, Джордж Баграк, здобув 25 відсотків голосів. Він признав поразку і закликав своїх прихильників голосувати за Кеннеді в основних виборах, де його противником буде республіканець Кларк Абат, який ємігранською дитиною приїхав до З'єднаних Штатів Америки з нацистської Німеччини. Нині вже ніхто не сумнівається, що молодий Кеннеді забезпечив собі місце в Палаті Репрезентантів, яке колись займав його дядько, майбутній президент Джон Кеннеді, а в останні роки — спікер Палати Томас О'Ніл, який відходить від політичного життя. Сестра Дж. Кеннеді, Кетлін Кеннеді-Тавенсенд висуна кандидатом в Палату Репрезентантів від Демократичної партії в одному з дистриктів штету Мериленд. Якщо і вона здобуде перемогу, то вперше в історії ЗСА брат і сестра будуть в Конгресі.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ все ще розглядає справу про видачу в тіні шістьом совєтським в'язням, які повинні прибути до З'єднаних Штатів Америки в неділю, 21-го вересня, для встановлення сейсмографів з метою нагляду за американськими ядерними дослідженнями. В червні в СРСР прибула група американців, яким було дозволено встановити аналогічне обладнання в районі Семіпалатинська, недалеко від підземних совєтських ядерних полігонів. Совєтські спеціалісти повинні встановити сейсмографи в Неваді і Каліфорнії. Не виключено, що затримання від зв'язано з арештом у Москві американського репортера Нікола Данилова.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 451-2200

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не несе відповідальності за зміст наданих матеріалів. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новий голова Верховного Суду

У середу, 17-го вересня ц.р., Сенат затвердив Вілліама Ренквіста як 16-го з черги голову Верховного Суду. Він став наступником Воррена Бірґера, який зрікся того становища з уваги на вік і тому, що хоче віддати свій час всецільно підготові відзначення 200-річчя Конституції у 1987 році. Ренквіст є суддею Верховного Суду від 1971 року, призначений туди Річардом Ніксоном.

Верховний Суд вже десятиліття опанований лібералами, які прийняли цілу низку постанов з жалюгідними наслідками у ділянках судівництва, шкільництва та навіть родинного життя. Такі судді як Ренквіст були в меншості і не раз почувалися осамітнено і без великої надії перемогти у голосуванні, коли за своїм консервативним світоглядом голосували проти більшості своїх колег.

Верховний Суд, створений у 1789 році, має формально місію тільки бути авторитетним інтерпретатором Конституції. Насправді компетенції Суду поширювались у міру того, як деякі позовники процесувались по черзі усі нижчі судові інстанції, по черзі апеляційні стейтові суди аж до федерального апеляційного суду і до Суду Верховного включно. Таким чином за двох останніх Верховних судів, навіть за Воррена Бірґера, схвалено обов'язуючу по нинішній день постанову, відому під назвою „справа Міранди“, коли до кожного арештованому поліціант мусить рецитувати формулу, попереджаючи його, що все, що арештований скаже, може обернутися проти нього і що він має право взагалі не зізнаватися при неприйнятності свого адвоката. Це стало дійсним привілеєм злочинців із шкодою для пошкодованого громадянина. Верховний Суд, за жаль, теж прогнав молитву з публічних шкіль як „протиконституційну“; і Суд заадресував аборт, проти чого повставла більшість населення Америки.

Тож Верховний Суд став великим розчаруванням для всіх громадян, вірних традиціоналізму і консерватизму, як і для республіканських Президентів.

Три республіканські президенти — Ніксон, Форд і Реген — дістали нагоду досі призначити ніби консервативних аж шість своїх кандидатів до Верховного Суду, що складається з 9-ти членів. Але не всі ці судді оправдали надії названих Президентів. Навіть призначена Регеном до Верховного Суду Сандра Дей О'Коннор, ніби консерватистка і традиціоналістка, не голосувала за повернення молитви у публічні школи...

Аж тепер, вважаючи знайде — прийде „нова ера“ в американському судівництві за Ренквіста, бо зі становищем голови Верховного Суду рахуються всі його судді-члени, а Ренквіста вважають за одного з двох Рєгена і людину твердого характеру та льоляного супроти Президента і президентської консервативної ідеології.

Ліберальні члени Конгресу і просто ліві бояться приходу цієї „нової ери“ і тому запекло поборювали кандидатуру Вілліама Ренквіста цілих три місяці, що з червня починаючи, коли Реген заповів, що він призначає Вілліама Ренквіста за верховного суддю. І дійсно прикро було прилягати, коли Ренквіста піддавали переслідуванню демократи в Палаті Репрезентантів як якогось підсудного, закидаючи йому, що він є „проти“ всіх і вся. Опанований, спокійний, зрівноважений, із сильними нервами В.Г. Ренквіст не дав спровокувати себе і спокійно та речево збивав усі ставлені проти нього безпідставні закиди. Тепер Сенат затвердив його 65-ма голосами до 33-ох, бо у Сенаті 16 демократів приєднались до 51-го республіканця (два сенатори були відсутні, а два республіканці голосували проти). Це добрий знак і надія, що цим разом президент Реген і його однодумці не розчаруються, і що можна буде направити те погане (особливо повернути молитву по школах), що накоїли полівілі судді у Верховному Суді за головування Ірла Воррена, а навіть за головування Воррена Бірґера.

ЧИСЛО ЖЕРТВ в копальнях золота в Південно-Африканській Республіці зростає з дня на день. Не зважаючи на те що пожежникам вдалося погасити вогонь і витягнути при допомозі спеціальних апаратів газ з-під земних шарів в копальнях, залишені там робітники не могли врятуватися. Не зважаючи на катастрофу, яку вважають найбільшою в копальнях ПАР, лідери профспілок білих і чорних африканців не шукають винних, а намагаються допомогти родинам потерпілих і збирають для цього фонди.

Зараз по війні об'єднаним зусиллям громадянства та уряду, без огляду на брак учителів і матеріальних засобів, молоді заповнено освіту. З бігом часу становище в ділянці освіти погіршало. Основні функції нормальної освітньої системи загрожені совєтським впливом. Режим уважає систему освіти в бажаному собі напрямку впливу на суспільство та робить труднощі тим, кому не хоче дати можливість суспільного поступу. В освітній системі погіршуються антиосвітні тенденції.

Зараз по війні режим, зрозумівши велику важливість освіти, ужив селективну систему приймання до шкіл. Роблено великі перешкоди вступу до вищих шкіл молоді селянської, робітничої і міщанської. Режим розбудував досить широкі сітки фахових шкіл нижчого ступеня, які випускають ремісників, а їм неможливо вступу до вищих шкіл. Такий стан набрав великої шкоди, направити яку вже неможливо. 70 відсотків молоді тих років, має тільки невелику фахову освіту. З бігом часу такий стан погіршується. Батьки які самі мають середню або вищу освіту, не можуть дати дітям таку ж освіту.

Михайло Кучер

ОСВІТА В КОМУНІСТИЧНІЙ ПОЛЬЩІ

Шкіл матурального типу — небагато, доступ туди трудний, або й неможливий, але й там рівень навчання погіршується. Врешті при практичній прийнятності вищих шкіл головним чинником став рівень заможності батьків. Тим самим майже до зера зменшилися шанси молоді з родин робітничих, селянських і маломіщанських. Студії у цій ділянці виявили, що дитина, батьки якої мають вищу освіту, має 7.5 рази більше шансів вступу у вищу школу і тим самим можливість опинитися у середовищі інтелекту.

У Польщі брак вчителів, або їх фаховий рівень малий. Шкільні будинки у жалюгідному стані. Тому вже можна говорити про спадковий освітній привілей, а навіть класовий характер освіти. Як наслідок велика частина молоді на велику школу держави, не має можливості вчитися.

У Польщі запанував стан (фактично політика) який дає велику перевагу фаховому навчанню. Це дає ремісника без загальної освіти.

ти, що може було зрозуміле за перших років по війні коли молодь з села рушила до міста працювати над відбудовою країни. Пізніше такий стан став гальмом для розвитку суспільства. Останнім часом, щоправда, вимагається десятирічна освіта. Можливо це дасть позитивні наслідки. Однак стається інакше. Існує тенденція після восьми класів навчання 60 відсотків молоді скерувати до фахових шкіл. Політика режиму ту виразно — унеможливити молоді з економічно слабких родин робітничих і селянських отримати вищу освіту і тим самим дістати краще економічне становище. Тому Польща має небагато людей із середньою та вищою освітою. Режим просто боїться освічених людей, а зокрема освіченого робітника і селянина як класу.

Список проблем і клопотів занадто довгий. Нагадаємо, що вчителі мають незвичайно малу платню. У чесного вчителя виникає глибокий моральний конфлікт. Він мусить говорити те, що не хотів би говорити і

в що не вірить. Моральний авторитет вчителя зменшується, а разом з тим і престиж вихователя, який формує відношення учня до системи вартостей світу. Шкільні програми переладані і взагалі погані. А такі предмети як польська мова та історія, їх спосіб навчання знівечив минуле Польщі і понизили авторитет школи. Школа перестала виховувати, не вчить самостійного мислення і не готує до праці у політичній і культурному житті народу.

Становище вищої школи краще викликає занепокоєння. „Доступ до вищої школи“ — унеможливити всім наслідками такого стану. Перспективи розвитку польської культури власне не існують. Справа цензури опинилася на першому місці. Історію режим трактує в кон'юктурно-пропагандивних версіях.

Молодого поляка-студента цікавить правда про історію Польщі, а з партійних джерел довідуватися, що партія крок за кроком веде наріз до нових перемог. Побачивши повільно каламутної брехні — від неї з не-

(Закінчення на стор. 4-й)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дві Німеччини

Ще тільки місяць тому відзначувало 40-річчя поділу Берліну, а з тим і цю дивну долю, що зустріла Німеччину після Другої світової війни. Тим більше це цікаво перебувати деякий час майже на кордоні двох Німеччин і обсервувати життя одної та другої зблизка. Ніхто, здається, краще від українців не знає, що значить насильно розділена батьківщина і розпорошений наріз.

Але коли приглянемося точніше, бачимо, однак, що у випадку німців наріз завзято і сильно тримає один з одним, тому що родинних, товариських чи інших близьких зв'язків перервати нагло не було можливо і ніякий штучний кордон їх не знищує за так історично короткий час, як ось 40 років. Наших господарів відвідують саме приятелі із Східного Берліну і ми маємо нагоду з першого джерела слухати розповіді про життя „по другому боці греблі“.

Ці розповіді вказують на добре відомі всім нам „блага“ комуністичного режиму: це постійні черги при закупівлі будь-яких продуктів і товарів; заборону перевозу і т. п. Там один член родини мусить посвячуватися саме лише закупам харчів, в іншому бо випадку господарю часто не стає засобів до щоденного варення.

Ми з цікавістю прислуховуємося також і іншим докладам, як уряд Східної Німеччини хоче доконче наслідувати СССР. Наші припадкові знайомі широким розповсюдженням про незвичайно гострі контроли кордону, про заборону ввозити туди газети і книжки „із злого Заходу“ і про це, як все залежить від гомору прикордонної сторожі чи урядовців. Вони дають на приклад свою знайому із Східної Німеччини, яка вже 10 років старіється про дозвіл вивезти на Захід стару порцеляну, яку її задишала бабуня. Неможливо також вивести гроші, хоча на Заході і так мають куди меншу вартість та ніхто їх не хоче прийняти.

Тому дуже численні гості із Східної Німеччини мусять перебувати на Заході на утриманні своїх друзів чи родини. Але тому, що всі їм радо і щедро допомагають, вони приїждять, так часто як тільки ді-

тають на це дозвіл, про який треба довго старатися. Одним словом — Східна Німеччина перебрала всі „блага“ свого комуністичного учителя і при кожній новій розповіді нам нагадують постійно добре відомі обставини в Україні.

Сильний вплив совєтської пропаганди бачимо також, приглядаючись програмі телевізійної станції, яку тут у близькій кордону виймають добре помітно на бачити. Зокрема цікаво слухати коментарі про „нашу“ Америку і політику Регена. Вони немов живіше взяті із „Правди“, лише, що виголошені німецькою мовою. Зате все, що діється у Східній Німеччині, вихвалене понад небеса: показують постійно, як робітники у фабриках чи на полях „перевиконали норму“ і як їм за це дякують. Програми мають також часті передачі із совєтської телевізії, лише по-німецьки.

С, однак, одна ділянка, де це „перевиконання норми“ відповідає правді, а це в спорті. Європейські легкоатлетичні змагання у Штуттгарті, які передавали по обох сторонах кордону дуже вичерпно, показували знову силу загинув із Східної Німеччини і дали їм ряд золотих медалей. Але саме ці змагання показували, що раз наразило, що дві Німеччини це лише політичний поділ. Німці зі Заходу, що щиро заповнили великий спортівний стадіон у Штуттгарті з такими запалом та ентузіазмом виступили та оплескували загинув із Східної Німеччини, як своїх. Цей вияв одностайності підкреслювали у своїх коментарях усі журналісти.

Подібну сердечність ми заважали, коли придивалися на вірні відзвіди поїзду до Берліну і Ляйпцигу. Гості з-поза кордону прощали великі групи людей — любимо не лише родини, а й друзів і знайомих. А ці прощання були такі сердечні, що не можна було мати найменшого сумніву щодо почування одних і других.

Значить, однак, що політичний розум не може ставити штучних кордонів. Коли бачимо наглядний доказ цього — стає якось відрядніше.

О—КА

Яків Сусленський

ЗУСТРІЧ З С. ВІЗЕНТАЛЕМ

кої діяльності, на що він відповів „Ні з ким говорити“ і подав на підтвердження свого висновку декілька доказів: „Україні привітали прихід Гітлера, українці Канади роблять перешкоди, щоб унеможливити покарання воєнних злочинців; Валентин Мороз — антисеміт; у Яд Вашем усього тільки два (!) українці визнані „праведниками світу“, тоді як поляки спасли 40-50,000 життів; а був свідком жорстокості українських поліцаїв“.

Щодо числа українців — „праведників світу“ у С. Візенталя занадто застарілі дані. А відносно інших доказів, то з них годі робити такі широкі узагальнення. Отримавши, однак, що від його виводів несе образження та укріплення, С. Візенталь додав: „У мене серед українців є декілька друзів: проф. Б. Бошорків та Т. Данилів“.

Оте пригадайте мені „лібералізм“ польських панів, що пригрозили погроми: „мого Хайма не чіпати“. Візенталеві, видно, нічого не кажуть такі призвища українських „праведників світу“ на поселення, як Іванко Ковалик, Олена Мельник, Орест Загайкевич, Гелена Корчинська-Ефремова, всесвітньо відомі дисиденти ген. Петро Григоренко, Леонід Плющ, видатний науковець Омелян Прицак, професори Петро Потічний Валерія Ревуцький, Ася Гумецька, Аригід Вирста, Олександра Біланюк, Роман Трач, Іван Кохан.

Чи відомі йому такі ширі друзі жидівського народу, як д-р Михайло Добрянський, проф. Кирило Митрович, священик Ярослав Сви-

щук, письменник Дмитро Чуб-Нитченко, Ярослав Новицький, архітект Тіт Геврик, поетеса Галя Мазуренко, д-р Богдан Кравченко, д-р Я. Мусянович, д-р Маноїл Лупул, проф. Дмитро Штегирин, інж. Ілля Демиденко, Люба Білик, Ярослав Гірна, Володимир Шостак, Іван Яворський, Петро Балеї, Микола Будяк, Шаріпін, Іван Вірний, Святослав Василько, Марта Скорупська?

Ти чи ж читав С. Візенталь хоч б одну стрічку таких відважних українських публіцистик, як Василь Михайчук та д-р Марко Даринчик? Чи теж відомо йому, що із ізраїльними та жиди діаспори співпрацюють та дружать сотні і тисячі українців, не чекаючи на підписання відповідей згоди?

Додаю ще кілька призвищ до вищезгаданих: поет Яр Славутин, Ігор Віслоцький, д-р Мирон Куропас, Іван Коляска, Роман Купчинський, Борис Коваль, проф. Михайло Пап, інж. Степан Процик, Григорій Наян, проф. Богдан Кордюк, д-р Константин Зелено, Юрій Семенко. Цей список можна продовжити, але тут місце обмежене. А С. Візенталеві виглядає, що ні з ким обговорити це питання...

Я вже не говорю про українську молодь, що становить собою 70-80 відсотків діаспори, розмова з якою не тільки можлива, але й необхідна.

Відносно 40-50,000 життів, врятованих у Польщі, то до трьох мільйонів знищених там життів, вони являють собою, у відсотковому відношенні, приблизно стільки ж, що і врятовані в Україні

17,000 осіб до 900,000 загинулих.

Не передаючи всіх подробиць нашої розмови, хочу сказати лише про загальне враження. Дивує слабке поінформованість С. Візенталя в обговореному питанні, непереконливість умотивування, бездоказовість, підміна доказів загальними фразами, висловленнями типу: „А у нас існують інші докази“, голосливе твердження на зразок: хочеш-вір, хочеш-ні: обернення широкого відомого документу в секретний; різні позитивні свідчення про людей не притягала його уваги. Його стихія — людські мерзотності.

С. Візенталь не визнає українців діаспори, в цілому, здоровими, з уваги на їхню реакцію на переслідування воєнних злочинців. „Я бойкотую Канаду лише тому, що українська громада Канади перешкоджає мені переслідувати злочинців“, — сказав С. Візенталь.

Зайшла розмова про покійного Митрополита Андрія Шептицького, якому Яд Вашем остаточно відмовив, після 24-річного обговорення, звання „праведника світу“.

„А. Шептицький, певно, заслуговує на таке звання“. Він спас багато життів. У нас є свідчення. Коли ж я провів С. Візенталя висловити публічно свою думку про А. Шептицького, він відмовився, мовляв, у нього немає ніякого впливу на рішення Комісії Яд Вашем. Добре відгукуватися про людей — не його діло.

Я чкав від такої, навченої досвідом та роками людини, як С. Візенталь, більш об'єктивного підходу і не скривав свого розчарування.

На лиш одному почутті помсти будинок людського співжиття не побудуєш.

здобув собі безсмертя тим, що вже за свого туземного життя він став улюбленим предметом багатьох поетів-письменників, які писали і писатимуть про нього літературні твори. Отже, Патріярх Йосиф живе далі в науці і літературі і це запевнює йому свого роду безсмертя.

Та без сумніву, багато важливіша категорія безсмертя це та, у якій, згідно з Унамуно, людина живе далі у своїх дітях, у своїх нащадках. Наш Блаженніший Патріярх залишив мільйони дітей, у пам'яті яких він житиме далі, і які своїм дітям і внукам оповідають про нього про його подвиги, про його терпіння, про його незламну силу волі, про його любов до рідної Церкви і народу. Ці діти — це ми, український Божий люд в Україні і поза її межами. Ми духові діти нашого великого батька, який нас осиротив, відійшовши до Всевисшнього на заслужений відпочинок.

Сьогодні, два роки після його смерті, нам слід коротко застановитися над спадщиною, що їм нам залишив наш духовний батько і попросити відповісти на одне критичне питання: що робити нам у ці підлі і сумні часи, коли відійшов у вічність той хто, всім верховодив? Що робити нам тепер, коли немає вже між нами того Богом-даного провідника нашої Церкви, коли не чути вже більше його могутнього голосу, який однаково сильно лунав і казав нам Колим як з палат Ватикану і якого чути ввесь світ? Що робити нам тепер, коли нашу Церкву на рідних землях дали жорстоко переслідувати атеїстичний режим червоного наїзника і немає більше того сильного морального заступництва, яке випливало з таїнства його ісповідництва віри?

Відповідь на це питання і на багато інших, які нас турбують, знаходимо у „Завіщанні“ нашого Патріярха. Ось що пише наш Покійний Патріярх нам усім: „Моліться постійно і боріться за збереження християнської душі кожної людини українського роду і за весь наріз і просіть Всемогутнього Бога щоб Він допоміг нам завершити тугу за єдністю і наші змагання за церковне з'єднання у злангненні Патріярхату Української Церкви“.

Як мириани, як ця найбільша складова частина Церкви, ми можемо у цьому напрямі інколи більше зробити ніж священники чи владика. Якщо у кожного з нас буде сильно розвинене українське християнське Я, розвинене до такої міри, що воно буде втримувати живу тугу за

єдність у Патріярхаті Української Церкви, про що нам говорить Блаженніший у своєму „Завіщанні“, і коли та туга немов той фавстівський гін не дозволить ні одному з нас стати байдикум, закласти руки і відпочивати мовляв, я вже своє зробив, тоді ми, миряни, матимемо сильний цілющий вплив на долю нашої Церкви. Це станеться особливо тоді, коли ця туга за з'єднання також живе у серцях нашої молоді, коли ця молодь зрозуміє, що бути добрим українцем-християнином значить бути воїном, бути людиною неспокою, людиною гону за чимось кращим, людиною туги. А вітім, тужити не до чого, що то хтось колись замріяв, а тужити і працювати для осягнення конкретної вітальності, святої цілі, за яку терпіли і вмирали наші предки і за яку страждали ціле життя наш Покійний духовний батько, Патріярх Йосиф, і його великий святий попередник, Слуга Божий Андрей.

Рівночасно нам слід подбати щоб ми усі, згідно з словами Блаженнішого, „Великого бажали“. Щоб не захоплювалися ми, як це часто буває, маленькими неважливими речами тимчасового характеру, але, сповняючи свої щоденні обов'язки як люди-християни, стреміли до цієї великої цілі, що він її нам визначив. Це означає, що нам слід стати тим молотом, який, як це сказав Франко, лупас скалу, що стоїть на перешкоді на дорозі до майбутнього, а не ковадлом, на якому інші кують свої, часті нечисті, діла.

Сьогодні, ми український Божий люд, себто владика, монахи чини, священники і миряни, творимо певну групу єпігонів. Ми живемо і діємо у свідомості, що перед нами жили і ділали могутні мужі, великі провідники Церкви, Слуга Божий Андрей і Патріярх Йосиф, до яких ніхто з нашої родини не доріє. Але це почуття єпігонства не повинно викликати у нас духа розпучки чи відчаю. Їх немає між нами, але вони залишили нам таку багату духову спадщину, глибину та вартість якої ми ще навіть не збагнули і яку колись у далекому майбутньому гідно оцінять історики. Наше завдання лєкати цю спадщину, виводити її в життя та передавати грядущим поколінням.

Але саме тому, що немає вже між нами цього велетня духа, Блаженнішого Патріярха Йосифа, кожний з нас мусить старатися якнайбільше зі себе індивідуально дати,

(Закінчення на стор. 4)

Раннім ранком у четвер, 4-го вересня ц.р., навіки заснув у своїй резиденції Августин Штефан, останній з поміж провідних державних будівничих Карпатської Української держави, голова союму Карпатської України та її міністер культури й освіти. Покійний залишив у смутку свою 91-літню дружину Олену, сина Василя з дружиною і трьома внуками з того подружжя та доньку Катерину з мужем Олександром Чеддаром і п'ять онуків та одну правнучку з цього подружжя. Августин Штефан народився 11-го січня 1893 року, отже помер він на 94-му році свого трудолюбивого й багатогранного життя.

На бажання побожної вдови, поховано її мужа в дусі давньої традиції третього дня. Тому й не дійшла була вістка про смерть і похорони до широких кіл українського громадянства.

Похоронні обряди розпочато у п'ятницю, 5-го вересня, о год. 7-й увечері похоронному заведенні Насевичів у Філадельфії, Па., при Френкліні й Брануїцях. Парастас правив о. прелат Михайло Федорович, генеральний вікарій Філадельфійського Митрополита, Владика Стафана, в сослужінні о. крилошанина Томи Бариліа, о. проф. д-ра Атанаса Пекаря, ЧСВВ, о. сотрудики Йосифа Корінака та о. сотрудики Івана Філдса. Співали всі учасники Парастасу під провідом знаменитого дяка Осипа Лупаня.

Почесну стійку при домовині й останню почесну цюмою державною мужеві віддали старшини й воєки армії Української Народної Республіки, Української Галицької Армії, Карпатської Січі, Першої Дивізії Української Національної Армії та Української Повстанської Армії, а також представники Спілки Української Молоді з прапорами.

А. Штефана поховано з гідністю державного мужа

Похоронні відправи над труною св.п. Августина Штефана; служив о. прелат Р. Ривак.

Прощальне слово в пам'ять голови союму Карпатської України, міністра культури й освіти Карпатської Української Республіки, зокрема заступника голови уряду УНР в екзилі виголосив Президент УНР в екзилі Микола Лівницький. Від Всеукраїнської Національної Ради, що була створена й діяла в часі Другої світової війни в Україні, прощав останнього голову цієї Ради з-поміж її творців і діячів на рідних землях в особі покійного д-р Зенон Гордишківський, підкреслюючи, що А. Штефан за життя подбав про переміщення Прелату ВУНРади. Від українського воцтва, а зокрема борців з часів Другої світової війни, прощав покійного представник Української Повстанської Армії Михайло Ковальчин, наголошуючи на особистому знайомстві проф. А. Штефана з Карпатським Січовиком Борисом Шуюком і Головним Командиром УПА ген. Тарасом Чупринкою.

Під звуки „Видаш, брате мій...“ і похиленими пра-

порами віддавали учасники Парастасу вияви своєї глибокої пошани Спочилому і молилися за прийняття його душі Творцем Небесним у Своє Царство.

В суботу, 6-го вересня, перед 9:30 вранці похоронне заведення Насевичів заповнило, зокрема, колишні студенти сл.п. проф. Августина Штефана і Карпатські Січовики, які позиталися з далеких просторів Америки й Канади, щоб відправити Голову Союму Карпатської України на вічний спочинок, як і, очевидно, інші громадяни.

При відкритті могили стали прапори Карпатської Січі та Української Стрілецької Громади з Торонто. Отець прелат Михайло Федорович в асисті о. Івана Філдса відслужив Панахиду при співі всіх учасників, проваджених Осипом Лупанем. Тут, при похилених прапорах відбулося останнє прощання вдови й членів родини покійного та всіх учасників Панахиди з покійним, після чого замкнуло назавжди труну з тілними останками. Труну накрили українським національним прапором Карпатської Січовики.

З похоронного заведення відправлено покійного процесією до катедрального храму на чолі з отцями духовними, хрестом, прапорами. Труну несли два внуки покійного — Данило й Тома Чеддар, проф. д-р Михайло Пап з Клівленду, інж. Юрко Шанта з Торонто, інж. Михайло Шпонтак з Нью Йорку, інж. Олександр Палаташ з Дітройту, проф. д-р Богдан Гнатюк, почесний голова ОДВУ, та інж. Михайло Ніч, голова української громади метрополітальної Філадельфії.

За труною йшла родина покійного, а за ними процесією очолювали проф. д-р Петро Стерчо з дружиною Іреною та д-р Висиль Вереш, які займалися справами похоронів, як і президент УНР Микола Лівницький та заступник голови уряду УНР в екзилі Віктор Шандор. За ними йшли інші учасники похоронної процесії зі співом „Святий Боже...“

У катедрі Непорочного Зачаття зустріли тілні

останки свого колишнього професора Владика Стефана Сулика в асисті духовенства і впровадили процесією до катедрального храму. Біля трападу стали почесні прапори Карпатської Січі та український державний прапор.

До Заупокійної Архирейської Божественної Літургії став Владика Стефан, його генеральний вікарій і парох катедрі о. прелат Михайло Федорович, о. крилошанин Тома Бариліа, о. проф. д-р Атанас Пекар, ЧСВВ, о. сотрудики Іван Філдс і о. сотрудики Йосиф Корінак, як дяки.

Прекрасне прощальне слово виголосив довголітній приятель родини Штефанів і науковий співробітник проф. А. Штефана, духовний управитель Української Духовної Семінарії у Вашингтоні о. проф. д-р Атанас Пекар, ЧСВВ. У своєму слові в українській та англійській мовах о. А. Пекар наголосив непохитну віру покійного в Бога, твердість його український патріотизм і всеукраїнське зборище наставлення. Його політичні дії були керовані в першу чергу названими засадами. Говорив він про холосальний вклад А. Штефана в розбудову українського національного шкільництва в Карпатській Україні та на еміграції — в Бразилії, Празі, а зокрема серед повсютної еміграції в Німеччині. Приїхавши до Америки, став він викладачем в Академії Пречистої Діви Марії для дівчат у Стемфорді й перестав працювати уже в похилому віці — в 1969 році. Тоді віддав своє цілості дослідний науковий праці та видавничу Україну. В цьому він дуже тісно співпрацював зі сл.п. д-ром Степаном Росохом.

Почесну стійку в часі Божественної Літургії в катедрі з прапорами тримали Карпатські Січовики: Петро Баєр і Теодор Сидор, Василь Тимко і Юрій Шанта, д-р Василь Вереш, проф. д-р Михайло Пап та інж. Михайло Шпонтак, інж. Олександр Палаташ і Теодор Габрин, як і Гануса Кедюлич-Гарас і Юрко Гришук. В часі Божественної Літургії майже всі учасники

приступили до Найсвятіших Тайн, а на закінчення Владика Митрополита перенесли останню цитування хреста та відслужили разом із духовенством останню Панахиду.

Після прощання тілних останків у дверях катедрального храму упорядковано похоронну автоколонну й відвезено тілні останки покійного на Архиспирхальний католицький цвинтар у Ленгторні, Па., де тіло прийняв о. прелат Реймонд Ривак і, відправивши Панахиду, запечатав гроб.

Над відкритою могилою промовляв проф. д-р Петро Ю. Стерчо, голова Карпатського дослідного центру ім. Юліана Ревая, колишній студент покійного й довголітній найближчий співробітник його. Прощальне слово було побудоване на перегляді вкладу в державне будівництво сл.п. Августина Штефана від часів Української Народної Республіки 1917-1921 рр., через часи поміж двома світовими війнами, державне будівництво в Карпатській Україні, визвольну боротьбу в Другій світовій війні на два фронти та його діяльність на еміграції. Пригадавав близьку пов'язаність покійного з кількома поколіннями борців за волю України — від Михайла Грушевського й Симона Петлюри, через президента Августина Волошина та прем'єра Юліана Ревая, як і Митрополита Андрея Шептицького та проф. Микола Величківського до полк. Андрія Мельника й ген. Тараса Чупринки й останньо до Миколи Лівницького й незабутнього Степана Росохи.

Дотримуючись давньої української традиції, на прощання родини о. прелат Р. Ривак запросив усіх учасників похорону на похоронну трину до ресторану Фішера у Ленгторні, Па., який провів проф. д-р Петро Стерчо.

Отець прелат Р. Ривак розпочав трину молитвою. В часі й після споживання обильних страв ділилися своїми думками про покійного й складали співчуття, представники різних

організацій і установ, до речі, всі колишні студенти покійного проф. А. Штефана з Української Торговельної Академії в Мукачеві. Від Уряду УНР в екзилі промовляв заступник прем'єра Віктор Шандор; від Центрального Проводу Братства Карпатських Січовиків — д-р Василь Вереш; від Владика Василя Лостена, від Карпатського Дослідного Центру ім. Юліана Ревая — заступник голови цього Центру проф. д-р Михайло Пап; від Торонто-ського Курія Братства Карпатських Січовиків — інж. Юрій Шанта; від Карпатського Союзу — Ганна Кедюлич-Гарас, яка заступала хворого д-ра Юліана Химинця; від абсолютів Української Торговельної Академії — інж. Олександр Палаташ, а від Українського Конгресового Митету Америки голова Відділу УККА в Нью Йорку — інж. Михайло Шпонтак. Від усіх цих і інших інституцій та установ були зложені вінки.

Виголошені впродовж двох днів прощальні слова коротко переповніли англомовним вункам покійного й іншим учасникам ведучий трину проф. П. Стерчо.

Найстарший внук покійного — Данило Чеддар, син доньки св.п. А. Штефана Катерини, дякував всім учасникам похоронів свого діда — проф. Августина Штефана.

Справами похоронних нерелігійних обрядів займалися д-р П. Стерчо, голова Карпатського Дослідного Центру ім. Ю. Ревая, та д-р В. Вереш, голова Центрального Проводу Братства Карпатських Січовиків. Покійний був почесним головою обидвох цих установ.

Український національний прапор, яким була вкрита труна покійного, передали урочисто вдови пані Олені Штефан перед спущенням домовини в могилу П. Стерчо й В. Вереш. Так як у п'ятницю впродовж цілого дня шов дощ, так в суботу, в день похоронів, була чудова соняшна й тепла погода.

В пам'ять св. п. А. Біловус

В дні 19-го липня ц.р. в церкві св. Йосафата у Воррені, Мишиген, була відправа Святих Літургій і Панахиди в сороковий день відходу у вічність видатної громадської діячки св. п. Анастасії Біловус, яку відправив о. Богдан Скавія, згадавши у своїй проповіді покійну як видатну дочку своєї Церкви і свого поневоленого, але нескореного українського народу. Після Панахиди відбулася поминальна тринза в Українському Культурному Центрі, в якому покійна була заступником голови будівельного комітету.

Учасність в поминальних відправах взяла ближча і дальша родина, приятелі і знайомі. На жаль, не міг взяти участі єдиний син Ярослав, який в цей час був при ліжку хворого батька у Фльориді. Поминальну трину відкрила сестриниця покійної Марта Іванович, попросивши о. Б. Скавою до проведення молитви.

З болем серця і з сльозами на очах згадали про свою дорогенку і незабутню бабуню внучку Марію Біловус-Масер та Йосиф Біловус мол. Микола Кавка згадав про покійну як про свою доброділку, яка зайнялася цілою родиною по приїзді до Америки, примітивши у своїй хаті і допомагаючи матеріально до того часу, доки ми не стали „самостійними“. Таких як ми було більше, бо Біловуси спровадили біля 30 родин. Голова „Гетьманської Організації“ Л. Бей в коротких словах охарактеризував покійну як видатну членкиню Гетьманського руху, яка була справжньою патріоткою, бо справи загальні ставила вище партійних. Словами великого при знавця для покійної говорив близький співпрацівник покійної Антін Деркач, згадавши про її ініціативу май-

же в кожній діячці громадського життя на терені Дітройту. Будучи в Дітройті, гість з Фльориди Микола Задойний згадав, яку колосальну працю переслала покійна вже на новому поселенні у Фльориді.

Українська громада втратила видатного мецената науки і культури, яка з своїм мужем Йосифом створили 50,000 дол. Фондацію ім. Липинського.

За згодою родини була переведена збірка на 1000-ліття Хрищення Руси-України — Гарвардський Проєкт, яка принесла 730 дол.

М. Кавка

ЯК УЖЕ ПОВІДОМЛЯЛОСЯ, посадики Нью Йорку Едвард Кач прийняв групу советських і американських дітей, які здійснюють поїздки по 3'єднаних Стейтах Америки, і зробив ряд різких критичних зауважень на адресу Советського Союзу. В зв'язку з цим советське пресове агентство ТАСС охарактеризувало посадику як антисовєтника і заявило, що цей „батько міста“ зробив спробу „затмарити тріюмфальний успіх“, яким користується в ЗСА дитяча делегація із Советського Союзу. В Кача знайшлися критики і серед американців. Посадику відповіло, що його зауваження були призначені не для дітей, а для преси, яка, на його думку, робить дуже мало в справі звільнення свого колеги Нікола Данилова. „Тепер першочерговим завданням нашої країни є звільнення Данилова. А напади ТАСС я вважаю компліментом“, — сказав Е. Кач.

МАЄМО НА СКЛАДІ
МАПИ УКРАЇНИ
Кубійовича і Жуковського
УКРАЇНСЬКІ І АНГЛІЙСЬКІ
Наклад обмежений. Ціна 25.00 дол.
Замовляти у книгарні Свободи
Мешканців стейту Нью Джерсі обов'язує
6% стейтового податку.
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

У вівторок, 12-го вересня 1986 року,
У Сороковий день смерті
бл. п.
ЙОАННИ СУМИК
була відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. Володимира в Малборо, Н. Дж.
У світлу пам'ять ЙОАННИ СУМИК слідує особи скласти
пожертви на ДОПОМОГУ НАВЧАНИМ СВЯЩЕНИКІВ
в Глен Ков, Н. Й. в сумі 357 доларів.

Т. Сумик	Родина Лойко
Ю. Сумик	В. Ю. Ліс
Д-р І. Сумик	В. Я. Шевчик
А. Сумик	В. І. Карчик
М. І. Н. Возняк	Родина Блискун
А. Фешур	І. А. Поручинський
В. І. Ю. Безсонів	Родина Заканчик
В. Мандюк	В. І. А. Кравчук
М. Мандюк	А. Олмстед
Родина Юрченко	В. І. М. Вулф
Д. І. Р. Шлак	Р. Найт
Д. І. Р. Біловус	А. Соколоф
А. Аленгейт	

У ПЕРШУ, ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Незабутнього
ЧОПОВІКА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА й ВУЙКА
бл. п. д-ра
БОГДАНА ЛОНЧИНИ
ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

будуть відслужені в слідує церквах:
Св. Софії та Жировицької Богородиці в Римі;
оо. Студитів в Кастельгандольфі;
Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш., 27-го
вересня 1986 р., год. 8:30;
свв. Володимира й Ольги в Чикаго, Іл., 27-го
вересня 1986 р., год. 10-та;
Національним Храмі Непорочного Зачаття (у Візантійській каплиці) у Вашингтоні, Д. К.,
27-го вересня 1986 р., год. 2:30;
св. Покрови в Пармі, Огайо, 26-го вересня 1986
року, год. 8-ма;
св. Йосафата в Воррен, Миш., 28-го вересня
1986 р., год. 8:30.
Про участь в Богослуженнях та згадку в молитвах просить
дружина ОРИСЯ з Родиною

У Сороковий день смерті
бл. п. д-ра
МАРІЇ АННИ МИРОСЛАВИ
БОРИСТЕН-ТКАЧ
будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
за слідує порядком:

у середу, 1-го жовтня 1986 р.,
о год. 8-й ранку в церкві св. Миколая
261 19th Street, South Brooklyn, N.Y.
о год. 8-й ранку в церкві св. Івана Хрестителя
719 Sanford Avenue, Newark, N.J.
о год. 9-й ранку в церкві св. Івана Хрестителя
Lemon & Bridge Streets, Salem, Mass.
о год. 9-й ранку в церкві Матері Божої Нестаночної Помочі
26667 Joy Road, Dearborn Heights, Mich.
у четвер, 2-го жовтня 1986 р.,
о год. 8:30 ранку в церкві св. Миколая
373 Carmel Road, Millville, N.J.
о год. 9-й ранку в церкві Покрови Пресвятої Богородиці
97-06 87th Street, Ozone Park, N.Y.

Про молитви просить

РОДИНА

10-й Курінь УПС „Чорноморці“
вшановує
в дні 27-го і 28-го вересня 1986 року
на кортах оселі УНСОЮЗУ СОЮЗІВКИ
ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР
У ПОДВІЙНІЙ ГРІ ДЛЯ ПЛАСТУНІВ
СЕНІОРІВ І ЧЛЕНІВ ПЛАСТПРИЯТУ
(30 років і старших)
за ПЕРЕХІДНУ ЧАШУ
св. п. п. сен. ЯРОСЛАВА ЛУЧКАНА Ч.М.
Зголошення до змагань враз із вписом по \$15.00 від
дружини приймає провідник змагань:
пл. сен. ОЛЕКСАНДЕР ПОПОВИЧ Ч.М.
251 Kingsland Terrace, South Orange, N.J. 07079
(201) 763-9331 • (212) 269-6500
Зголошення приймаємо до 25-го вересня 1986 р.
Чеки виставляти на: PLAST CHOROMORTSI
• Початок змагань — субота, 27-го вересня, 10-та год. ранку.
• Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки.

Відділи УНСОЮЗУ
Басейну Твердого Вугілля!
У неділю, 5-го жовтня 1986 р., о год. 3-й по пол.
в Scraftford Motel, corner 309-54 Hwy, Homtown, Pa.
відбудуться
ОРГАН ЗАЦІЛЮВАННЯ
Окружного Комітету Відділів УНС
в яких повинні взяти участь Урядові, Конвенційні Делегати
та Представники наступних Відділів УНС
Беранк 164, 333
Френкел 242, 382
Френкел 429
Магоней Ситі 305
Лігавіт 389
Мек Аду 7
Майнерсвилл 78, 129, 265
Мт. Кармел 2
Шамокін 1
Шенандоа 98
Ст. Клер 9, 31, 228
В ПРОГРАМІ:
1. Відкриття
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округу за останні місяці
3. Обговорення загальних союзних справ
4. Схвалення організаційного плану на останні місяці цього року
5. Внески, запити
6. Закриття зборів
У зборах візьме участь:
Степан Гавриш, краєвий організатор УНС
До участі в зборах запрошені також всі Члени УНСОЮЗУ і загаль українського Громадянства околиці.
Йосиф Сидор, почесний голова
Гелен Словик, секретар
Тимко Бутрей, голова
А. Словик, касир

Д-р Олександр Шварц
СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ
Крім того провадиться найновіші методи перегляду шлунка
раннє виявлення поліпів, грубої кишки, нехірургічне лікування
геморойдів
232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003
(Між 2-ю і 3-ю Авеню)
Години прийняття: понеділок, середа, четвер і п'ятниця
від 10-5 по пол. тільки за домовленням.
Тел.: (212) 460-5622
Говоримо по-українськи.

БАЙОНСЬКА
ДЕРМАТОЛОГІЧНА АСОЦІАЦІЯ
з радістю повідомляє про своє співування з
д-ром ВАДИМОМ ЧЕРНЕ
В ПРАКТИЦІ ДЕРМАТОЛОГІЇ
Години відвідувань за домовленням в понеділки, вівторки,
четверги і суботи.
Розмовляємо українською і російською мовами.
851 Avenue C, Bayonne, N.J. 339-6681

Субота, 25-го жовтня 1986 року
Коктейль: год. 7 веч. • Бенкет: год. 8-9:30 • Баль: год. 9:30-2
Ramada Hotel, East Hanover, N.J.
Одяз — вечірній

Фінансова Комісія СФУЖО, СУЖА і Фондація ім. Мазепи
впаштовують
14-ий БАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ
В програмі — ВИБІР КРАЛІ І КНЯЗІВЕН

Балева оркестра з Філадельфії, Па.
Зголошення на бенкет і баль приймає
RAMADA HOTEL, 130 Rte. 10, East Hanover, N.J. 07936
Tel. (201) 386-5622
Вступ — 35.00 дол. • Молодь — 20.00 дол.

Мистецька вистава над океаном

Велике скупчення української спільноти кожного літнього сезону над Атлантичним океаном у Вайлдвуд-Кресті, Н. Дж., існує вже на протязі кількох десятиліть, куди приїжджають вакаціонники й зі сусідніх штатів ЗСА. Сюди прибувають любители солоної води також з Канади, інколи навіть з Південної Америки та інших частин світу, куди тільки доля кинула недавніх виходців з рідних земель.

У Вайлдвуд-Кресті кожного тижня є Богослуження, інколи буває «Театр у п'ятницю», відбуваються різні доповіді, літературні вечори, висвітлення прозірок з різних подорожей, численні забави української молоді, виставки картин мистців з Канади і Польщі, а ввечері відкрита галерея Стефанії Олійник-Бернадин.

С. і Я. Бернадини — підприємці на американській землі та постійні працівники в громадському житті — є відомі, мабуть, всім українським мешканцям Філадельфії. Коли їхня одиночка доня залишила рідний дім, вийшовши заміж, Стефанія, дружина д-ра Ярослава Бернадини, рішуче поширила свою участь в українській спільноті, використовуючи свій мистецький талант, помічений з дитячого віку та в гімназії сестер Василіанок у Львові, якої меценатом і опікуном був митрополит Андрей Шептицький.

М. П.

Патріарші...

(Закінчення зі стор. 2)

Щоб колективно ми всі разом могли перетворити цей дух епігонства у вітальну, творчу енергію. Він, наш Покійний Батько, як це сказано у його „Завіщанні“, переступив поріг туземного життя і не стало видимого символу і уособлення Патріархату в його особі. Та в нашій свідомості і в нашому видінні лишилася жива і дійсна Українська Церква, унітарна патріаршим вінцем. Вона буде сильна, могутня і згодом вільна на своїй землі, якщо у наших серцях та у серцях наших нащадків, не загасне цей вогонь туги за з'єднанням. І саме цей вогонь туги у людських серцях, запалений Патріархом Йосифом, запевнить йому цей туземний аспект безсмертя, про який писав Унамуно. Блаженний Патріарх Йосиф житиме у серцях духових нащадків своїх аж поки не переведеться світ, а його присутність кріпитиме цілющим духом весь український Божий люд.

Та щоб запевнити нашому покійному Батькові що нам так конче життєдайну безсмертність, нам слід триматися його наказів висловлених у його „Завіщанні“. Нам слід бути мужніми воїнами нашої Церкви, які озброєні мечем правди і щитом віри, стануть на прозі злом і завершать це велике святе діло розпочате у наших часах першим Патріархом України. Це наш обов'язок супроти нашої Церкви і нашого народу і супроти святої пам'яті нашого Покійника, який, чи цього ми не свідомі, чи ні, змінив із кожного із нас йому відданих мирян. Завдяки йому кожному з нас дано цю велику ласку залишити, — як це каже Зоя Когут в одному з її віршів присвяченому Блаженному Йосифові, — клантик світу світлішим після себе — і це ми мусимо зробити.

Мабуть ніхто краще не зрозумів завдань нашого Божого люду після відходу у вічність глави і батька УКЦ, Патріарха Йосифа, як Крилос Львівської Епархії, себто це дорада тіло, що складається з його найближчих співробітників, які тепер вірно служать його гідному наслідникові Блаженному Мисрославу Іванові. У своєму історичному становищі, читаному в Римі дня 13-го вересня 1984 року, в день похорону Патріарха Йосифа зібраним владикам, священникам і мирянам, члени Крилосу під проводом о. архимандрита Івана Хоми заявили: „Не перекресім пам'яті і діл великого мужа. Коли заборонено з честю гадувати його ім'я і його діла — каміння говоритиме, слози вірних будуть кликати до неба про поміч. Зокрема ідеться про високий історичний титул Патріарха, який він прийняв, відкидаючи зі запереченням усі почесті і титули, які міг мати, ради своєї Церкви і народу. Шануємо цей історичний титул, який він здобув в очікуванні визнання його Апостольським Престолом. В цьому титулі містяться всі його надбання, здобутки і терпіння“.

Нехай ім'я великого Патріарха Йосифа залишиться серед нас у вічній пам'яті, і нехай ця пам'ять про нього перетворить нас усіх у нескорених воїнів Христових та допоможе нам завершити його велике діло „у вірі батьків, в любові до братів своїх і у служінні Церкві-Матері“ нашій.

Освіта...

(Закінчення зі стор. 2)

маком відходить. Найбільше брехні знаходиться у польсько-совєтських відносинах. Недавно був у Польщі час, коли „Дзяди“ Мікшевіча не могли повнитися на сцені. Кражці літературні твори і досі не можна знімати.

Висновок невеселий — політика режиму у Польщі загрожувє автентичності польської культури. Кожен мистець чи інший інтелектуал, який відважується висловити погляди, що не відповідають режимові, мусить бути готовий на переслідування. Таких режим усуває з публічного життя, вони просто перестають існувати. Наслідки такого стану для культури якнайгірші. На всіх землях, що їх дістала Польща після війни, також спостерігається брак місцевих ініціатив. Люди живуть в однакових димках-вуликах, з однаковими меблями. Сидять перед телевізорами з однаковими програмами. Промивання мозку викликає лєтарт. Суспільство спить. Людину зіпнуто в побут без шансів на творче життя — стабілізація і консумпція. Матеріальна база культури також зменшується. Брак паперу на друкування книг, зменшується кількість кін, браку бібліотек, брак коштів на купівлю нових книг. Не можна друкувати потрібної кількості шкільних підручників. Вартісна книга-лєфіцитний товар. І часто продають з-під поли як люксовий імпортовий товар. Інтелігенція, робітничтво і селянство не мають, що читати. Цілковитий брак книжок для дітей. Бракує підручників, словників, фахової літератури. І поганій стан все погіршується. Телевізійна підпорядкована урядовій пропаганді. На скарги режим відповідає — на культурі не маємо засобів. Культура — люксові. На неї

прийде час пізніше. Такий стан автоматично впливає на моральний стан суспільства. У найбільш фахово активному поколінні помітна втома і апатія. Більшість людей уникає ризику. Режим злочинно витратив запас суспільної енергії, який наріз мав після війни для відбудови країни. Трудно людину переконати, що добре працювала, коли вона бачить всюди марнотраство і корупцію. Режим де факто реєнує з гасел соціалістичного устрою — суспільної справедливості, рівності, загального права на освіту і культуру. Від робітника режим вимагає посягати, обмеження вимог кращого існування. Режим позбавив суспільство ініціативи. Людина скерувала свою увагу тільки на приватні справи. Громадянин знає, що покращання його життя не залежить від стану продукції. Усе залежить від його зручності лєвірувати серед обмежень, вміння як їх уникнути і щось вирвати для себе.

Брак демократії, брак можливості робити рішення виторної почуття безвідповідальності за стан країни. Витворено велике почуття кривди. Соціалістична ідея загинула, а публіцистика обвинувачує у тому суспільство.

Невідомо чи успішне розв'язання господарських проблем можливе без політично-суспільних змін, які викликали б мінімум довіри до режиму. Соціалізм не дає жадних гарантій хутого економічного зросту, який дозволив би догнати Захід.

Від того, чи система забезпечить хоч би помірковану заможність суспільства залежить будучина соціалізму в Польщі. А занепад соціалізму в Польщі видно на кожному кроці.

РЕЧНИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ президента Роналда Регена заявили, що СССР правдоподібно має клопоти з продукцією своєї ракетної зброї, зокрема ракет далекого засягу. Одна з таких ракет, очевидно, без атомової головки, впала на територію Китайської Народної Республіки і може стати причиною соєтсько-китайських неспорозумінь; друга, як тепер стало відомо, експлуатувалася під час лєту, не долетівши до цілі.

ПРЕДСТАВНИК міністерства закордонних справ СССР Борис Пядишев заявив на пресовій конференції в Москві, що Соєтський Союз розглядає прохання Ізраїля про зустріч соєтських й ізраїльських представників в Нью-Йорку під час сесії Генеральної асамблеї. Як відомо, в Нью-Йорку перебуває прем'єр-міністр Ізраїля Шімон Перез і міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе і в політичних колах не виключають можливості зустрічі Шеварднадзе з ізраїльськими дипломатами. „Нам є про що говорити з ізраїльцями“, — заявив Пядишев, — і це вказує на соєтську згоду до розмов.

Успішний український фестиваль у Дофіні

Всеукраїнський Національний Український Фестиваль у Дофіні, Ман. відбувся цього року в дні від 31-го липня до 3-го серпня в селі „Україна“.

Офіційне відкриття мало відбутися в п'ятницю о год. 1-й в полудне але з огляду на дощову погоду відложено його на суботу по полудні.

До фестивалю приготувалися мешканці Дофину вже цілий рік. Кожного року Комітет фестивалю підшукує і спроваджує цікавих артистів, співаків, хори, ансамблі, танцювальні групи. Цього року були більше заангажовані місцеві сили до участі.

Кожного року на фестивалі відбуваються покази різноманітного мистецтва, живопису, писанок, різьби, кераміки, ткацтва, печення хліба, варення і приготування традиційних страв, гри на бандурі, цимбалах, співі й танці. Також відбуваються різні констести, а у спеціально збудованих приміщеннях — крамницях можна оглянути різні виставки та купити різні речі.

В одному з таких приміщень знаходиться кожного року кіоск Українського Народного Союзу, де виставлено різні лєтучки, книжки і інформації про культурну працю, видання „Свободи“, „Український Тижневик“ та інформації про забезпечення УНСоюзу. Цьогорічний фестиваль був вже 21-й з черги та відбувався вже вдруге в селі „Україна“, яке потребує ще багато праці і грошей, щоб було викінчене до святкування 100-річчя приїзду українських поселенців до Канади.

Головою фестивалю був М. Дудар, а господарем і господинею був сотн. Богдан Панчук і його дружина Анна. Майстром церемонії на відкритті був Василь Запорожан. Продюцентом і майстром церемонії на концертах був талановитий і молодий Богдан Зайцев, який є вже відомий зі своїх виступів на тєлькі в Манітобі і Канаді, але й в ЗСА.

Попри його працю і студії він все має час на фестивалі і як майстер церемонії шораз цікавіше проводить імпрезоу у двох мовах. За те йому належиться признання і побажати успіхів в дальшій його праці.

Офіційно відкрила фестиваль міністер освіти Джуді Василиця-Ліс. На відкритті були присутні представники Федерального Провінційного і Муніципального урядів і мейор міста Дофин. Привіт від Українського Народного Союзу зложив мгр Іван Геврик, який був його представником. Його дружина Стефанія, яка є головою Комітету Українок Канади, репрезентувала цю Установу.

Концерти відбувалися двічі денно о год. 2:30 по полудні і 8-й у вечері. В програмі брали участь такі мистецькі сили: український ансамбль танцюристів „Сопілка“ з Вєгrevilla, Альберта, танцювальний ансамбль „Зірка“ з Дофину, ансамбль бандуристів „Веснянка“ з Тандер Бей, онтаріо, оркестра „Соловей“ з Торонто, онт., канадсько-український фестивальний хор під диригентурою Г. Гендер.

В Едмонтоні відбувся

Український День

В неділю, 10-го серпня 1986 року під патронатом Комітету Українців Канади — Провінційної Ради Альберти відбувся Український День. Програма, на якій було присутніх біля 10,000 людей, відбулася на Селі Української Культурної Спащини, 60 км. на схід від Едмонтона. Цьогорічна програма була присвячена святкуванню 60-річчя вибору першого українського посла до федерального парламенту, Михайла Лучковича, який був вибраний в 1926 році від округу Вєгrevilla, репрезентуючи партію Об'єднаних Фармерів Альберти. Протягом дев'ятьох літ як посол він був сильним оборонцем прав меншин, а головою прав українців в Канаді.

Під час формальної програми Українського Дня, на якому були присутні колишні федеральні та провінційні послы українського походження, представники трьох урядів виступили із промовами про відданість М. Лучковича українській

Головний контролер УНСоюзу мгр Іван Геврик в кіоску УНСоюзу.

Відкриття фестивалю: діти вітають сотн. Богдана Панчука і його дружину, які були господарями фестивалю. Посередіні — Стефанія Геврик, голова Комітету Українок в Канаді, Відділ у Вінніпегу, і майстер церемонії Василь Запорожан.

сон, козаки — виступ співу і танку з Торонто та сестри Тодошук з Вінніпегу. Музичним директором оркестри був Рон Палій.

Парада вулицями міста Дофин відбулася в суботу. Вона була найбільшою і найцікавішою. В ній брали участь представники уряду, почесні гості, які кожного року, представник УНС.

В неділю о год. 12-й відбувся Молебень біля пам'ятника о. Нестора Дмитрова, що його відправив Митрополит Максим Германюк в послуженні о. митрата Г. Овчарика, о. Климчука і о. Малика. Митрополит Максим виголосив з цієї нагоди дуже цікаву проповідь про трудності прибуття о. Нестора і першу відправу Служби Божої в цьому місці 89 років тому. Програмою проводив мгр І. Геврик, представник УНС, який патронувє шорічні Молебні біля Хреста Свободи, та покликав до слова міністра Дж. Василицю-Ліс. Вона передала привіт від уряду і потвердила, що дальше буде помагати цьому історичному місцю, яке уряд Манітоби визнає історичним за часів її попередника, С. Костири.

Після відправи мгр І. Геврик попросив присутніх над річку, де відбулося офіційне відкриття нового моста, яке довершив міністер Дж. С.

Плогман в присутності міністра освіти, представників муніципального уряду і віта, який покликав І. Геврика до офіційного відкриття. По відкритті всі присутні перейшли міст до церкви-музею, а відтак на прийняття.

Рівночасно о 2-й год. полудні в селі „Україна“ було відтворено традиційне українське весілля.

SERVICE

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings - Graduations
Showers - Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

PIZNE

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітних і мармурових каменів, а також з Бруксу, су. Дуга в Гемптонбургу та інших
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ.
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 по пол. в неділю від 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
\$1.85
(Включено доставка і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
(Ціни відповідають поточному курсу і валюті і підлягають будь-яким оподаткуванням і змінам, що можуть статися до вручення.)
ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗИ, ВСІ ПЛАТІЖНОСТІ ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНІ.
ВАМ ПОСИЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА ЛІЦЕНЗІОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
8 - 11 A.M. 7 days and nights.

Вступайте в члени УНС

HELP WANTED
MALE-FEMALE

ШУКАЮ ЖІНКИ
для хатньої роботи й варення та опіки дітей. Українська й англійська мови конечні. Мешкання на місці. 5 днів в тиждні.
(201) 291-4081

ПОШУКУЮ ГОСПОДИНЮ-ЖІНКУ
для опіки двох дітей. Мешкання на місці, Стамфорд, Конн.
Tel.: (203) 322-5689

ПОШУКУЄМО ОСОБУ або ПОДРУЖЖЯ
в емеритованім віку, які хотіли б мешкати у Філадельфії, в приміщенні наукової установи та виконувати, за емеритальним домовленням, канцелярійну та господарську працю. Телефонувати в вечірні години:
(215) 769-6564

RESTAURANT COUNTER PEOPLE
KITCHEN & CATERING ASSISTANTS
Busy midtown restaurant has full time openings in the cafe & catering depts. No previous experience necessary, but MUST speak some English. Excellent salary, full health & dental benefits.
In person interviews only
Wednesday & Thursday 5-8 P.M.
145 W. 55th St., New York City

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Центральний-Пам'ятник помагають усі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ЦИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похороном на швентарі в Бавнд Бруксу і перенесенням тілних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 388-4416 or (516) 481-7460
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
24 HOURS A DAY

Комітет Оборони Української Спащини

Головний Екзекутивний Комітет

Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивопненням візком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

ПОМОЖІТЬ

Комісії Захисту Громадянських Прав
висилати книжку

П. Зумбакіса

СОВЕТСЬКІ СВДЧЕННЯ В ПІВНІЧНО-АМЕРИКАНСЬКИХ СУДАХ

Цією анкетой Ви можете або собі замовити книжку, або для когось іншого.

☐ Прошу вислати МЕНІ (число)..... копію (й) книжки СОВЕТСЬКІ СВДЧЕННЯ в Північно-Американських Судах, яка коштує \$15.00

Моя адреса:

☐ Прошу вислати (число)..... копію (й) книжки СОВЕТСЬКІ СВДЧЕННЯ в Північно-Американських Судах, яка коштує \$15.00 до цього політика, журналіста, судді чи правотної особи.

Його/її адреса:

☐ Прошу вислати (число)..... копію (й) книжки СОВЕТСЬКІ СВДЧЕННЯ в Північно-Американських Судах до тих людей, що Комісія захисту Громадянських Прав уважає, треба вислати цю книжку. Залучую \$..... за (число)..... копію (й). КЗГП Вас повідомить кому було вислано кожен книжку, за яку Ви заплатили.

Моя адреса:

Прошу вислати цю анкету з датком до:

CIVIL LIBERTIES COMMISSION

2445-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1P7